

*„Klausiet Maniem norādījumiem, tad Es būšu jūsu Dievs, un jūs būsiat Mana tauta; staigājiņiet pa visiem tiem ceļiem, ko Es jums pavēlu, lai jums labi klājas!”
(Jer.7:23)*

Doles - Kerkavas **DRAUDZES AVĪZE**

2012.gada ziema, Nr.10

SNIEGS

***Kaut jūsu grēki arī būtu sarkani kā asinis,
tomēr tie paliks balti kā sniegs. (Jesajas 1:18b)***

Šoziem sniegu gaidījām īpaši ilgi. Ne tikai bērni, bet arī pieaugušie izjuta, ka Latvijas ziemai trūkst kā ļoti svarīga. Cik liels ir prieks, kad kādu rītu pamosties un aiz loga ieraugi visu baltu!

Dieva Vārdā šī dabas parādība palīdz saprast to, kā tiek piedoti grēki. Tad, kad snieg sniegs, tas nešķiro, kur nokrist un kur ne. Viss tiek pārklāts vienādi – pļavas, meži un lauki, atkritumu kaudzes un glīti sakopti dārziņi, greznu māju un noplukušu būdiņu jumti. Tāpat ir arī ar grēku piedošanu. Tad, kad Dievs mūs uzlūko un piedod, ar Viņa žēlastību pārklājas viss sliktais, ja vien to no sirds nožēlojam. Vai tā būtu vispārējā grēksūdze dievkalpojumā vai privātā bikts – mēs paļaujamies uz Dieva žēlastību un mīlestību. Kad Dievam sūdzam kādus konkrētus grēkus, mums tomēr ir arī jāatzīst, ka nespējam sevi pilnībā izvērtēt. Taču Viņa piedošana apklāj daudz vairāk nekā spējam iedomāties.

Viegli iztēloties, kā sniega pārslas lēni, bet noteikti pārklāj tumšo zemi. Un vēl – redzam, ka siltā laikā sniegs saplok, kūst, pilsētās pārklājas ar sodrēju un citu netīrumu kārtu, bet tad atkal uzsnieg un viss ir atkal balts. Arī šeit varam ko mācīties – grēks atkal un atkal pamanās atsegt mūsu tumsu, tāpēc grēksūdzei

jābūt regulārai un piedošana jāsaņem aizvien no jauna.

Drīz būs atkal Pelnu diena, ar ko iesāksies gavēņa laiks pirms Lieldienām. Kad tajā nonāksim, varbūt šī līdzība par sniegu, kas apklāj grēku, var palīdzēt mums no jauna novērtēt Dieva mīlestību un žēlastību. Bet, paturot prātā, ka tā nav lēta, ka tā prasījusi no Dieva visdārgāko – Viņa Dēla upuri, pēc iespējas centīsimies ar savu rīcību, vārdiem un domām nesāpināt savu Radītāju, neapbēdināt Svēto Garu, kas mūsos mīt, un paklausīsim, ko Dievs caur savu pravieti Jesaju saka arī pirms un pēc šī teikuma par grēkiem un sniegu, proti: „Mazgājieties, šķīstieties, pārtrauciet savus ļaunos darbus

Manu acu priekšā! Mitieties ļaunu darīt! Mācieties labu darīt, meklējiet taisnību, palīdziet apspiestajiem, stājiņiet pretī varmācībai, piešķiriet pienācīgo tiesu bāriņiem, aizstāviet atraitni! (Jesajas 1:16, 17) Ja jūs būsiat Man padevīgi un paklausīgi, tad jūs baudīsiat zemes svētību. Bet ja jūs pretosītiēs un nepaklausīsiat, būsiat cietgalvīgi, tad zobens jūs aprīs, jo tā Kunga mute to runājusi! (Jes.1:19, 20)”

Mācītājs Raivis Martinsons

***Kungs, piedod mums mūsu grēkus,
dāvā mums visu šai dienai
nepieciešamo palīdzību un uzturi mūs
prāta un miesas veselībā. Lūdzam tev
visas tās žēlastības, kādas mums
vajadzīgas, lai dzīvotu Tev patīkamu***

Vēl šajā numurā lasiet:

檣 3.februārī sākas jaunais Alfa kurss

檣 Intervija ar Zani Henčeli

檣 Ko domājam par 10.tiesu

檣 Zinājumi

**dzīvi. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu.
Amen.**

ALFA ARĪ PIEAUGUŠAJIEM!

Jauniešu Alfas kurss ir noslēdzies, bet 3.februārī Ķekavā pirmo reizi aicināsim uz Alfas kursu pieaugušos. Protams, arī jaunieši būs laipni gaidīti.

Draudzes avīzes 8.numurā jau stāstījām par to, kas ir Alfa kurss un vairāk par to varat uzzināt arī internetā – www.alfakurss.lv, kā arī mūsu draudzes mājaslapā kekava.lslb.lv, bet tā kā Ķekavā šī lieta vēl ir pavisam jauna, nebūs par lieku to īsumā atgādināt arī šoreiz.

Alpha

Alfa kursa mērķis ir sniegt objektīvu informāciju par kristietību interesantā un mūsdienīgā veidā. Kursa ideja ir starpkonfesionāla, nav arī vecuma ierobežojuma. Dalība tajā ir bez maksas, tomēr ir iespējams ziedot kursa izdevumu segšanai.

Katras nodarbības sākumā ir kopīgas uzkodas, kas ir arī iespēja vienam otru labāk iepazīt. Lekcijas lasa dažādi mācītāji un citi lektori. Lekcijās tiek aplūkoti un skaidroti dažādi kristīgās ticības aspekti. Pēc lekcijas noklausīšanās kursu dalībnieki mazajās grupās brīvā stilā par šīm tēmām apmainās viedokļiem. Kursa vidū notiek īpaša nedēļas nogale izbraukumā (ārpus ierastās iknedēļas tikšanās vietas), kad visā pilnībā var izpausties Alfas raksturīgie elementi - sadraudzība, pielūgums ar mūziku, aizlūgšanas, aizraujošas lekcijas un spraigas diskusijas, jautrība un atpūta.

Īpaši nozīmīga Alfa kursā ir dažādu veidokļu, uzskatu apmaiņa, kā arī brīvība, uzticamība un neformālā atmosfēra.

Alfa kursa pamatā ir 15 lekcijas (apmēram 10 nedēļu garumā):

1. Vai dzīvē ir vēl kas vairāk jeb kristietība – garlaicīga, nepatiesa un bezjēdzīga?
2. Kas ir Jēzus?
3. Kāpēc Jēzus nomira?
4. Kā es varu būt pārliecināts par savu ticību?
5. Kādēļ un kā man jālūdz?
6. Kādēļ un kā man būtu jālasa Bībele?
7. Kā Dievs mūs vada?
8. Kā es varu pretoties ļaunumam?
9. Kādēļ un kā mums būtu jāstāsta citiem?
10. Vai Dievs dziedina šodien?
11. Kam man Baznīca?

Nedēļas nogales tēmas

1. Kas ir Svētais Gars?

2. Ko dara Svētais Gars?

3. Kā es varu būt Svētā Gara piepildīts?

4. Kā vislabāk varu izmantot atlikušo dzīvi?

Alfa kurss ir domāts tiem, kuri:

- vēlas iepazīt kristietību vai atsvaidināt pamatzināšanas kristīgajā ticībā;
- ir jauni kristieši vai nesen pievienojušies draudzei;
- vēlas rast atbildes uz vissvarīgākajiem savas dzīves jautājumiem, bet negrib nākt uz baznīcu;
- šaubās un nav vēl skaidri izšķīrušies par savu piederību Kristīgajai Baznīcai.
- atrodas garīgu meklējumu stadijā;
- kādreiz jau bijuši uzņemti draudzē, taču saikne ar Dievu toreiz viņiem nav izveidojusies
- ir neticīgi.

Alfa kurss neuzliek nekādas saistības - tie, kuriem šķiet, ka kurss viņiem nav piemērots vai pieņemams, jebkurā brīdī var beigt to apmeklēt, savukārt tie, kuri vēlas, pēc kursa noslēguma var apmeklēt vēl dažas papildus nodarbības un saņemt kristību un/vai iesvētību izvēlētajā draudzē. Jau esošajiem draudžu locekļiem Alfa kurss ir iespēja gan atdzīvināt savu ticību, iemācoties stāstīt par to citiem, gan arī atrast savu vietu un kalpošanas veidu draudzē.

Alfa kurss ir radies Bromtonas Svētās Trīsvienības anglikāņu draudzē Londonā. Pirmo reizi tas noturēts 1977. gadā. Pakāpeniski, atklājot stilu, kā korekti un precīzi atbildēt uz jautājumiem par kristīgo ticību nepiespiestā veidā, arvien vairāk šo kursu sāka piemērot dažādas baznīcas un kustības. Statistika liecina, ka pēdējo desmit gadu laikā no 5 kursiem Anglijā šis skaits ir izaudzis līdz 33 500 organizēto Alfa kursu grupu 163 valstīs un tās pārstāv liels skaits dažādu konfesiju. Alfa kursu, kura aizsācējs ir Nikijs Gambels, visā pasaulē ir apmeklējuši vairāk nekā 16 miljoni cilvēku. Šobrīd kurss jau ir sazarojies vairākos patstāvīgos jaunos novirzienos: Alfa studentiem, Alfa jauniešiem, Alfa cietumos, Alfa armijā, senioru Alfa, Alfa darba vietā u.c. Kā īpašs kurss, kas savu sākotni guvis Alfā, ir radies Laulību kurss.

Aizvien lielāku popularitāti Alfa kurss iekaro arī Latvijā. Tas tiek organizēts gan Rīgā, gan daudzās mazpilsētās un ciemos – skolās, kultūras namos, bibliotēkās, baznīcās, cietumos u.c.

Alfa - pirmais burts grieķu alfabētā. Alfa kurss - kā sākumpunkts brīvā diskusijā par Jēzu Kristu un ticību.

DROSME PATEIKT „JĀ”

*Ģimenei viņa ir mīla meita un mazā māsa. Draudzes bērni viņu iemīļojuši kā svētdienas skolas skolotāju. Ķekavieši iepazīnuši kā jauku aktrisi. Un caur dažiem drosmīgiem „jā” Dievs viņai atkal dzīvē atvēris jaunas durvis. **ZANE HENČELE**.*

Pastāsti mazliet par sevi!

Uzaugu 4 bērnu ģimenē kā jaunākā. Tas ir jautri un grūti reizē. Vienmēr ir jādalās visā, kas tev pieder, taču nekad nav garlaicīgi! Debesu saimnieks mūsu ģimeni, šķiet, ir apveltījis ar tieksmi uz radošumu, ar visām no tā izrietošajām sekām... Un varbūt tieši tāpēc, ka neviena jaunāka, ko pieskatīt, ģimenē vairs nebija, vēlāk mani ieinteresēja darbs ar bērniem.

Mācījos tepat Ķekavā, sākumskolā un tad vidusskolā. Skolas gados izmēģināju dažādas ārpusskolas nodarbības, taču neviena cita tā neaizrāva kā Jaunais Miltu Teātris, kurā sāku darboties gadu pirms vidusskolas.

Kā tu nonāci baznīcā un kā - svētdienas skolā?

Uz baznīcu pirmās sāka iet mamma ar manu vecāko māsu Ievu. Viss kā parasti - cilvēkam sākas lielākas problēmas, viņš beidzot sāk domāt par lielākām lietām un nereti nonāk baznīcā. Es gan vēl biju bērns, mani gluži vienkārši atsūtīja uz svētdienas skolu. Kādu gadu biju svētdienas skolas skolniece un tad pēc dažiem gadiem sanāca tā, ka kopā ar savu sirdsdraudzeni Annu kļuvām par skolotājām.

Kā tev gāja šajā kalpošanā un ko tev tā deva?

Sākumā pat nesapratu, kāpēc es tur atrodos, jo nebija nekādas pieredzes. Saskāros ar problēmu, ka bērni neklausās, stundas nesanāk kā ieplānots, nevar paspēt visu izdarīt. Bet tagad es varu tikai pateikties, ka baznīcas vadība bija ar mieru mūs, 17 gadus vecas vidusskolnieces, laist kalpot svētdienas skolā. Un beigās nemaz nebija tik traki. Mācījāmies no katras nodarbības - ko labāk darīt, ko nē, cik daudz utt. Galvenās lietas, ko sapratām: pirmkārt, svētdienas skolas nodarbība, kādu tu izplāno mājās, nekad nebūs tieši tāda arī realitātē. Vienmēr ir jāparedz papildus laiks, jo bērni ir ļoti dzīvīgi, viņi nedarīs visu kā ieprogrammēti roboti - tagad lasām stāstu, tagad gatavojam rokdarbus, tagad spēle un tad dziedam. Ir jāievēro tas, ka cauri šīm darbībām viņi grib veidot attiecības - gan savā starpā, gan ar Dievu. Otrkārt, un pats galvenais - vispirms bērni ir jāmīl - jāmīl kā

mazāki brāļi un māsas, kas vēl daudz ko nezina, nesaprot, tāpēc viņiem vairākas reizes ir viens un tas pats jāatkārto. Savā izplānotajā nodarbībā viņiem jāļauj būt tās dalībniekiem, nevis tikai klausītājiem.

Svētdienas skolā kalpojam 3 gadus. Tādā veidā Debesu Ķēniņš man deva iespēju izdzīvot situācijas, kādas nekad nav bijušas un citādi nemaz nebūtu iespējamās. Es ieguvu jaunākus brāļus un māsas, kas manā ģimenē vairs nebūtu iespējams. Pamēģināju, kā tas ir justies vecākajai ģimenē. ☺ Ja cilvēkam ir garlaicīgi un viņš vēlas piedzīvojumus, ir vairāk jāsaka vārds „jā”.

Vai arī skolā kādreiz sanāca apliecināt, ka esi kristiete?

Manā klasē mēs katrs bijām ļoti atšķirīgs indivīds. Būtībā katrs ticējām kam citam. Nekad tā dziļi arī neiedziļinājāmies viens otrā - ko darām ārpus skolas un tā. Man sākumā tas ļoti nepatika. Visi bija katrs sevī - man ir sava dzīve, uz tevi tas neattiecas. Apmēram tā. Taču arī tas ir labi, ka vismaz netēlo mākslīgu interesi. Un bija reizes, kad runājām arī par dziļākām tēmām. Tas, ka ticu Dievam, citiem nelikās nekas ārkārtīgi neparasts, par ko veidot plašu diskusiju. Tam, protams, ir savi plusi, savi mīnusi.

Tu esi darbojusies arī teātrī un kā bērnu pasākumu vadītāja.

Par teātri būtu daudz, ko stāstīt, jo tā ir mana sirdslieta. Tās tiešām bija vienīgās ārpusskolas nodarbības, kuras aizrāva tā, ka darbojos tur jau 4 gadus. Teātris - tā ir iespēja izdzīvot dažādu cilvēku dzīves, turklāt pēc tam vari arī atgriezties savējā. Katra izrāde dod attīrīšanos, tā šķīstī tevi no sevis paša. Tās laikā tu esi tu, tikai mazliet pabīdi malā savu esošo dzīvi un spēlē jaunu.

Tieši teātrī satiku Laini, kura mani iesaistīja bērnu svētku vadīšanā. Un tā, savukārt, ir iespēja kopā ar bērniem atdzīvināt stāstus par pirātiem, princesēm, dažādiem pasaku varoņiem, kas mēdz būt ļoti jautri. Visvairāk gan man patīk gatavošanās process.

Manuprāt, tam esmu radīta vairāk nekā tiešajai vadīšanai.

Kāpēc nolēmi doties uz ārzemēm un ko tu tur darīji?

Pabeidzu vidusskolu, kurā gandrīz pazaudēju tieksmi radīt. Vidusskolā mani interesēja tikai divi mācību priekšmeti - literatūra un angļu valoda. Likās, esmu zaudējusi savu jauna cilvēka elpu, tādēļ gribējās mesties kādā piedzīvojumā. Un tā nu šobrīd esmu „aupair” (starptautiska auklīšu programma - A.M.) meitene. Tas nozīmē - dzīvoju ārzemēs kādā ģimenē, rūpējos par viņu bērniem, kā ģimenes loceklis palīdzu uzturēt kārtībā māju, par ko saņemu arī kabatas naudu. Londonā pabiju 3 mēnešus, dzīvoju afrikāņu ģimenē, rūpējos par trīs skolas vecuma bērniem. Pieredze liela, bet tā sanāca, ka ilgāk izturēt nevarēju. Ģimene bija jauka, reizēm kopā gājām uz baznīcu, pāris reizes nedēļā bija vakara lūgšana arī mājās. Brīnišķīgi cilvēki - gudri, lielā cieņā ģimenes vērtības, savā starpā prot jokoties, dzied, dejo, sporto - svētīti cilvēki. Taču es tomēr netiku uzskatīta kā daļa no ģimenes.

Kā tev ir iesācies šis gads un ko tajā esi iecerējis darīt?

Pēc diviem Latvijā, mājās pavadītiem mēnešiem, tagad atrodos Spānijā, Basku zemē, kalnu ieskaudā mazpilsētā. Rūpēšos par 2 gadus vecu meitenīti. Ģimene mani uzņēma viesmīlīgi, esmu iepazīstināta arī ar citiem attālākiem radniekiem. Nākotne rādīs, kā viss šeit izvērtīsies. Būs jāpierod pie spāņu daudzajiem svētkiem, valodas, kā arī nesteidzīgā dzīves ritma.

Kas ir tās lietas, par ko tu Dievam visvairāk gribētu pateikties?

Pateicos Dievam par to, ka esmu iemācījusies un spēju pasacīt apdomātu „jā” dažādās situācijās, jo tas ir atvēris daudz durvju manā dzīvē. Arī par to, ka Viņš liek justies kā mājās, lai kurā vietā es atrastos. Dieva mīlestība, palāvība uz Viņu palīdz nebaidīties.

Ko tu novēlētu mūsu draudzei šajā gadā?

Nepazaudēt to pa reizei kopā sanākšanu arī ārpus dievkalpojumiem! Man atmiņā ir sestdienas rīti, kad baznīcā rosās kāda cilvēku grupiņa - katrs savos pienākumos, un tad pēc padarīta darba sanāk kopā uz tējas tasi un izrunā savas rūpes - ikdienišķās un ne tik ikdienišķās. Tas ir ļoti svarīgi un to nedrīkst aizmirst. Dalīta bēda – pusbēda, dalīts prieks – dubults prieks. Tik vienkārši un cilvēki varētu būt laimīgāki. Lai vairāk ir arī to, kas kalpo, jo bez tiem draudze nevarētu pastāvēt. Ir tik labi ienākt dievnamā un redzēt dzīvu, ikdienišķi vienkāršu mīlestību cilvēku starpā. Kam tādām gribas sekot arī citiem.

Ar Zani Henčeli sarunājās A.Martinsone

AKTUĀLI - PAR DESMITO TIESU

Ziedošana – tā ir svarīga, bet diezgan delikāta tēma. Vēl jo vairāk – tēma par desmito tiesu jeb 10% došanu Dieva darbam no saviem ienākumiem. Ik pa laikam jautājums par to ieskanas arī mūsu draudzē. Teoloģiskas pārdomas par to jau esam dzirdējuši gan sprediķos, gan esam lasījuši arī mūsu draudzes avīzē, bet šoreiz - ko par to saka baznīcā sastaptie cilvēki un vēlreiz – ko par to atrodam Bībelē?

Vizma:

Kāda ir mana attieksme pret desmito tiesu? „Dievs spēj jums dot pārpilnībā visādu žēlastību, lai jums visa būtu diezgan vienmēr un visur un jūs būtu pāriplūstoši dedzībā uz ikkatru labu darbu.” (2.Kor. 9:8) Desmito tiesu uztveru kā vienu no Dieva pamatprincipiem, kā sējas un plaujas likumu. Tas attiecas ne tikai uz finansēm, bet uz visām dzīves sfērām. Tas ir laiks, ko es pavadu kopā ar Tā Kunga Vārdu, lasot Svētos Rakstus, arī rakstot apsveikumus draudzes locekļiem. Daudz gadu atpakaļ, kad Bībelē sastapos ar Agura lūgšanu, sapratu, ka tā būs arī mana lūgšana:

„Divas lietas es lūdzu no Tevis un neliedz man tās, iekams es mirstu: elku kalpība un meli lai ir tālu projām no manis; nabadzību un bagātību nepiešķir man! Bet atļauj man baudīt manu dienišķo maizi!” (Sal.pam.30:7-8) Un to nu gan varu liecināt no visas sirds: lai arī kā dzīvē ir gājis, cik bagātāk, cik trūcīgāk ir bijis klāts galds, bet pat redzējusi neesmu badā mirušu cilvēku.

Es ļoti cenšos „norēķināties” vienmēr ar Dievu, jo zinu, ka desmitā tiesa nepieder man. Neskaitāmas reizes esmu pārliecinājusies, ka Dievs atmaksā daudzkārt vairāk, nekā esmu ziedojuši.

Bija reize, kad bija palikušas vēl dažas dienas līdz pensijai, bet naudas vairs nebija nemaz. Tā kā vīrs bija ļoti slims, viņam neko neteicu, bet te viņš man lūdza, lai atnesu šokolādi. Biju spiesta teikt, ka naudas vairs nav. Izejot no mājas, ieraudzīju vēstuļu kastītē vēstuli. Tā bija no sociālās nodaļas – paziņojums, ka neesmu izņēmusi represētajiem piešķirto pabalstu. Lai aizejot pakaļ. Būs jau cilvēki, kuri teiks – sagādīšanās. Nē, tā Dievs izpilda savus apsolījumus.

Bija reize, kad ticības māsa sūdzējās, ka viņai vajag brilles. Aizgājām uz aptieku un es viņai tās nopirku. Tas bija Ziemassvētku laiks. Un

Ziemassvētkos saņēmu desmitkārt dārgāku dāvanu. Man atkal atlika tikai pateikties un slavēt To Kungu.

Pavisam nesen biju iegājusi Kristīgajā radio, lai ziedotu naudu. Blakus ir grāmatnīca „Amnis”. Gribēju sev nopirkt kādu grāmatu, bet visam naudas nepietika. Kamēr rakstīju sūtījuma pavadrakstu, nāca kāda kundze ar grāmatu kaudzi. Tās grāmatas veikals dāvināja, jo bija mazliet bojātas – saules pabalinātas, nedaudz saburzītas utt. Man pielika pilnu somu, naudas pietika un palika vēl pāri. Un es par to pat nebiju lūgusi. Redziet, kāds man ir bagāts Tēvs debesīs!

„Tā tad ne no cilvēka gribēšanas vai skriešanas, bet viss no Dieva žēlastības.” Rom.9:16

Sandra:

Savu desmito tiesu mācījos ziedot pēc tā, kā Pāvils pamāca kristiešus - atlikt malā kādu daļu no viņu ienākumiem, lai atbalstītu savu draudzi (1. Korintiešiem 16:1-2), bet robežas, cik daudz un par ko ziedot, izsveru, meklējot savā sirdī atbildes, kā rakstīts 2. Korintiešiem 9:7 „Ikviens lai dara, kā tas savā sirdī apņēmis, ne smagu sirdi vai piespiests; jo priecīgu devēju Dievs mīl”. Domāju, ka, ticot Dievam un mīlot Kristu, katra sirds tiek uzrunāta ziedot tik, cik desmitkārtīgi vairāk Dievs mums grib dot, un klāt vēl dāvājot gandarījumu un prieku. Jāiemācās to sadzirdēt, paļauties, uzticēties. Man palīdzēja Lūgšanu vakaru diskusijas par šo tēmu, Bībeles lasīšana, sarunas ar citiem kristiešiem, liecības. Visgrūtāk ir uzticēties un paļauties, ka man tā naudiņa nepietrūks un to ziedošanu nenāksies nožēlot. Iespēju ziedot, kalpot, rosīties ir ļoti daudz, bet jāapzinās pareizās prioritātes. Var jau lielu daļu sava laika un spēkus ziedot draudzei, sabiedrībai, bet tajā pašā laikā ģimenei vai darbavietai reāli tevis pietrūkst. Var ziedot naudu visiem, kas lūdz, pat vairāk kā desmito tiesu, bet, neieklausoties pašam savās vajadzībās, agri vai vēlu sajūtīsies grūtsirdīgs. Vai tas ir Dievam vajadzīgs? Patiesi sajūtu Viņa klātbūtni, katru mēnesi ziedojot un to vairs negribu pazaudēt. Viņš zina labāk, kas katram ir vajadzīgs. Tāpēc jebkuru notikumu virpulī, kas skar finanses, zinu - Viņš mani nepametīs, zinās labāk, kas man vajadzīgs un desmitā tiesa ir Viņam par godu.

Antra:

Par šo tēmu izsakos labprāt, bet reti – kuram tad patīk, ja runā par to, kas var „apdraudēt” viņu

maciņu? Tā ir arī ļoti plaša tēma, es varu dalīties tikai savā izpratnē un pieredzē.

Daudziem 10.tiesas došana saistās ar harizmātiskajām draudzēm vai ar Veco Derību, un ka uz mums jau nu tas neattiecas. Jaunajā Derībā Jēzus saka: "Tad nu dodiet ķeizaram, kas ķeizaram pieder, un Dievam, kas Dievam pieder!" (Lk.20) Un „kur ir tava manta, tur būs arī tava sirds”. (Mat.6:21) Visvairāk par 10.tiesas principu varam izlasīt pēdējā Vecās Derības lapā – Maleahija grāmatā, konkrēti 3.nodaļā. „Vai ir pareizi, ka cilvēks krāpj Dievu, kā jūs Mani krāpjat? Jūs tad sakāt: kā tad mēs Tevi krāpjam? - ar desmito tiesu un labprātīgiem upuriem. Tādēļ jau jūs esat nolādēti, tā ka viss krīt jums no rokām

un iet jūsu rokās bojā, jo jūs visi vienā kopā cits pār citu Mani krāpjat! Bet atnesiet katrs savu desmito tiesu pilnā vērtībā Manā klētī tā, lai arī Manā mājā būtu barība, un pārbaudiet tad Mani šai ziņā, saka Tas Kungs Cebaots, vai Es arī neatvēršu debess logus un nelikšu svētībai pa tiem pārpilnībā nolīt pār jums! Un Es padzīšu, jums palīdzēdams, rijīgo postītāja kukaini no jūsu labības laukiem, lai viņš tos neizposta un lai koks jūsu vīna dārzā jums nebūtu neauglīgs, saka Tas Kungs Cebaots.” (Mal.3:8-11) Pats Dievs atļauj un aicina

Sevi pārbaudīt! Man tas likās gana intriģējoši un es arī nolēmu pamēģināt. Tā nu 10.tiesu dodu jau apmēram 14 gadus. Ik pa laikam ir bijis kāds brīdis, kad tie rēķini drusku nojūk, it īpaši, ja ir vairāki ienākumu avoti (alga, pabalsti, kāds dāvinājums u.tml.) un lielākā daļa naudas ienāk kontā. Tas prasa disciplinēt sevi, atlikt 10.tiesu uzreiz. Arī ja šī atliktā naudiņa ilgāku laiku mājās krājas, rodas kārdinājums savureiz no tās „aizņemties”. Pēc tam var aizmirsties atlikt atpakaļ. Un pēc kāda laika jūti, ka kaut kā sāk „klibot” tās finanses – uzrodas kādi lieki tēriņi, maks pazūd utt. Tāpēc cenšos regulāri arī izlietot savu 10.tiesu – ziedojot draudzei, labdarības akcijās, kristīgajiem mēdijiem, kādām konkrētām ģimenēm u.c. No otras puses – ja izdodas mazliet šo 10.tiesu pakrāt, varu īstenot pat kādu projektu draudzē, neprasot līdzekļus baznīcai, ko tā, iespējams, nemaz nespētu dot. Īpaši jau Ilūkstē, kur agrāk kalpojām, tas bija aktuāli. Tikai tādā veidā tur varējām izdot draudzes avīzīti, uzaicināt

kādus lektoros vai māksliniekus no Rīgas un citurienes, sarīkot kādu pasākumu. Vienīgais, ko tādās reizēs vēlos, - kaut neviens nepajautātu, no kurienes tam nāk līdzekļi, jo tad nāktos pateikt, ka to es no sevis ielieku. Tad cilvēki vai nu uztraukušies pārmet vai arī klusībā pabrīnās, domājot, vai mums tiešām ir tik lieli ienākumi. Bet katru mēnesi godīgi atliekot, tā arī sanāk! Ja nu galīgi citādi nevar no atbildes izvairīties, saku, ka tā ir Dieva nauda un es par to neko nezinu. Man ļoti patīk, kā Jēzus māca: „Bet, kad tu dod mīlestības dāvanas, tad tava kreisā roka lai nezina, ko labā dara, tā ka tava dāvana paliek apslēpta.” (Mat.6) Dažreiz tā arī notiek, it īpaši, kad tu pat vairs neskaiti, vai tas, ko gribi ziedot, vēl ietilpst tavas 10.tiesas rāmjos vai vairs ne, tu vienkārši dod, cik tajā brīdī ir vajadzīgs.

Nezinu nevienu, kurš būtu devis 10.tiesu un tāpēc viņam kaut kam citam būtu pietrūcis – vienalga, vai tas ir pensionārs, skolotājs, students vai biznesmenis. Cilvēku liecības par to ir tik iedvesmojošas un brīnumainas! Mums pašiem vairākus gadus bija tā, ka skaidri zinājām – mūsu ģimenes ienākumi ir mazāki nekā izdevumi, bet vienalga visam pietiek un vēl pāri paliek!

Visbiežāk cilvēki domā – man jau tā ir tik mazi ienākumi, knapi galus varu savilkt kopā, kas tad man paliks, ja vēl no tā paša kaut ko atdošu? Lai dod tie bagāti! Bet jo lielāki ienākumi, jo lielāka arī 10.tiesa un jo grūtāk to dot. Evaņģēlijā lasām, kā Jēzus uzteic kādu sievieti, kas templī noziedojusi pavisam niecīgu naudas summu: "Patiesi Es jums saku: šī nabaga atraitne vairāk ir iemetusi nekā visi, kas ziedojumus šķirstā ir metuši. Jo visi no savas pārpilnības ir metuši; bet šī no savas nabadzības ir iemetusi visu, kas tai bija, visu savu padomu." Tātad ne naudas summas lielums ir noteicošais, bet attieksme. Arī Salamans saka: „Dod godu Tam Kungam arī no savas mantas un piešķir Viņam visu savu ienākumu pirmatņus.” (Sal.pam.3:9) Ziedojot tu pagodini Dievu.

Ziedot 10.tiesu – tas ir tikai viens no ieteikumiem, jo, protams, ka Bībelē ir ļoti daudz norādījumu, kurus mēs tāpat nepildām. Daļa no tiem ir doti specifiski kādai noteiktai ļaužu grupai noteiktos apstākļos. Mums nav ne jābaidās no Dieva, ne jāmokās ar sirdsapziņas pārmetumiem. Jāpatur vien prātā, ka ziedojumi ir daļa no mūsu kalpošanas savam tuvākajam, daļa no mūsu iesaistīšanās misijas darbā. Kādreiz jūties kā sasietām rokām tikai tādēļ, ka nav pietiekami daudz naudas līdzekļu, lai īstenotu kādas labas ieceres.

Ziedošana - tas neattiecas tikai uz naudu vien. Dot Dievam pašu labāko, ko spējam – savus talantus, savu laiku – pašu labāko, nevis to, kas paliek pāri, kad

pārējais atdots pasaulei. Jo, ja padomā, ko Dievs mūsu labā ziedojis... Ja mēs mīlestībā gribam Viņam atbildēt, tad šī došana no sava ir ļoti praktisks veids, kā to izdarīt.

Vaira:

10.tiesa, manuprāt, nav jāsaprot tikai naudas izteiksmē. Tas ir mans devums, mana attieksme, laiks. Visu, kas man ir vairāk nekā man pašai vajadzīgs, es esmu atdevusi citam, kam es redzu, ka ir nepieciešams. Atnesu no mājas, to, ko varu, vai izdaru, ko redzu un kas ir vajadzīgs. Ne par visu var samaksāt un ne par visu var gaidīt samaksu. Katram draudzes loceklim ir jābūt godaprātam. Mums pašiem vien šī baznīca ir jāuztur. Esam pieraduši atnākot redzēt visu sakoptu un sapostu, bet viens jau visu nevar izdarīt. Cilvēki varētu būt atsaucīgāki, nākt palīgā. Kā draudzes kasieri man arī jāatgādina, ka nauda, ko svētdienā cilvēks iemet ziedojumu kastītē, ir kaut kas cits nekā draudzes nodoklis – tas ir jāsamaksā baznīcas kancelejā, pretī saņemot kvīti.

Raitis:

Ikvienam no mums ir savs viedoklis par desmitās tiesas ziedojumu baznīcai. Pat cilvēki, kuri nav kristieši, bieži vien izsakās par šo tēmu. Kā gan citādi, jo runa taču ir par naudu!

Tomēr, vērīgāk ieskatoties, attiecīgajos Bībeles pantos naudai ir tikai pakārtota nozīme. Desmitās tiesas ziedojuma nozīmes pamats ir atsacīšanās princips par labu Dieva godam un par svētību sev. Bieži vien kristieši savstarpēji apspriež, kā pareizi aprēķināt desmito to tiesu. Vieni saka, ka to rēķina pirms nodokļu nomaksas, citi, ka pēc nodokļu nomaksas un vēl citi uzskata, ka nemateriālie ieguldījumi, kā piemēram, laiks, arī pieskaitāms pie desmitās tiesas ziedojumiem. Cilvēks, kurš ir tikai ceļa sākumā uz Dieva iepazīšanu, var apjukt šo daudzo viedokļu labirintā. Katram savā ziņā ir taisnība, ja ziedotājs to dara ar priecīgu prātu. Priecīgs prāts ir ziedojuma būtības pamatā, tomēr tas ir pārāk plašs jēdziens, lai to vienkāršā veidā pielietotu. Nofiksēt prātu priecīgajā stāvoklī un būt par to drošam, ka tā tas ir, praktiski ir neiespējami. Mēs no pieredzes zinām, ka bieži vien domas un emocijas ir šaudīgas un nepastāvīgas, vienu brīdi tās ir pozitīvas, pēc brīža jau negatīvas.

Desmitās tiesas ziedojuma motivācijai jābūt izsvērtai ar prātu. Šajā lietā nedrīkst būt neapdomības, impulsivitātes vai emocijas. Nepareizi, ja cilvēks veic ziedojumu, par to

iepriekš labi nepadomājis, jo, šādi rīkojoties, iespējami sarežģījumi mums vai mūsu līdzcilvēkiem. Dievs atlīdzina, ja mēs domājam, ko darām, neizaicinot To Kungu! Prātu Dievs cilvēka radīšanas brīdī devis, lai mēs to lietotu un vienmēr apdomātu savu rīcību.

Desmitās tiesas ziedošanas motivācijā svarīgākais akcents tiek fokusēts uz atteikšanos. Atsakāties no kaut kā, ko mēs ikdienā lietojam, par labu Dieva godam. Svarīgākais akcents tiek likts uz vārdiem - ko ikdienā lietojam. Dievam nevajag, lai atteikšanās būtu no kaut kā, kas mums paliek pāri, nav vajadzīgs vai ir par daudz, vai, iespējams, mums nepieder. Līdzīgi kā gavēņa laikā cilvēkam, kurš ikdienā nelieto kādu produktu, nav no tā jāatsakās, turpretim citam cilvēkam šis produkts ir galvenais atteikšanās objekts. Ikviens no mums ikdienā saskaras ar to, ka esam spiesti vai arī izvēlamies atteikties no vienas lietas par labu citai, citiem vārdiem sakot - plānojam savu dzīvi, lai tajā justos labi un harmoniski. Daudzi no mums zina, ka patiesai harmonijai un priekam nepieciešama svētība visā, ko mēs darām – Dieva svētība! Dievs prasa pavisam nedaudz, lai ikdienā mēs par Viņu atcerētos un pieminētu, apliecinot to tikai ar desmito daļu no ikdienas lietām. Lai Dieva svētība ir ar mums visiem!

Teksts no interneta www.gotquestions.org

Jautājums: Ko Bībele saka par desmitās tiesas ziedošanu baznīcai?

Atbilde: Desmitās tiesas ziedošana ir jautājums, ar kuru cīnās diezgan daudz kristiešu. Daudzās draudzēs tiek likts pārlietu liels uzsvars uz šo jautājumu. Tajā pašā laikā, ir daudzi kristieši, kas atsakās paklausīt Bībeles pamudinājumam ziedot Tā Kunga darbam. Desmitās tiesas vai cita naudas apjoma ziedošanai vajadzētu radīt prieku, būt par svētību. Diemžēl reti kad tā arī notiek vairumā baznīcu šodien.

Desmitā tiesa ir Vecās Derības jēdziens. Bauslība pavēlēja ziedot desmit procentus no visiem saviem ienākumiem, kā arī no izaudzētās ražas Templim (3. Mozus 27:30; 4. Mozus 18:26; 5. Mozus 14:24; 2. Laiku 31:5). Daži to saprot tā, ka tā bija zināma veida nodokļu sistēma, lai parūpētos par priesteriem un levītiem, kas kalpoja Templī. Jaunā Derība nekur nepavēl un pat pamudina kristiešus pieturēties pie šī desmitās tiesas principa. Pāvils pamāca kristiešus atlikt malā kādu daļu no viņu ienākumiem, lai atbalstītu savu draudzi (1. Korintiešiem 16:1-2). Jēzus, savukārt, aicina: “Dodiet ķeizaram, kas ķeizaram pieder, un Dievam, kas Dievam pieder.” (Marka 12:17) Jaunā Derība nekur nemin konkrētu apjomu, ko vajadzētu ziedot baznīcai, tikai saka, ka

jāziedo tik, „cik bijis iespējams atlicināt” (1. Korintiešiem 16:2). Kristīgā baznīca ir pārņēmusi no Vecās Derības šos desmit procentus kā „ieteicamo minimumu” tam, ko vajadzētu ziedot. Taču kristiešiem nevajadzētu justies spiesti vienmēr ziedot tieši 10% no saviem ienākumiem, bet gan ziedot tik, „cik bijis iespējams atlicināt” vai tik, cik Dievs pamudina to darīt. Reizēm tas nozīmē ziedot vairāk nekā 10%, reizēm mazāk. Daudz kas ir atkarīgs no kristieša iespējām un ticības un draudzes vajadzībām. Katram kristietim vajadzētu godprātīgi lūgt un meklēt Dieva vadību un gudrību par to, cik kurā reizē ziedot (Jēkaba 1:5). „Ikviens lai dara, kā tas savā sirdī apņēmis, ne smagu sirdi vai piespiests; jo priecīgu devēju Dievs mīl” (2. Korintiešiem 9:7).

VIEDI VĀRDI PAR NAUDU

\$ Divas lietas taisi vaļā uzmanīgi - muti un naudasmaku.

\$ Ar naudu vajag rīkoties, nevis tai kalpot.

\$ Nauda - jūras ūdens. Jo vairāk dzer, jo mokošākas kļūst slāpes.

\$ Dzīvē vai nu jākrāj nauda, vai arī jātērē - viena cilvēka mūžam nepietiek laika, lai darītu gan vienu, gan otru.

\$ Par naudu var nopirkt izklaides, bet ne laimi; reliģiju, bet ne glābšanu; greznu tērpu, bet ne skaistumu; greznu villu, bet ne mājas; zāles, bet ne veselību; pārtiku, bet ne apetīti; gultu, bet ne naktsmieru.

\$ Nauda ir gudro līdzeklis un muļķo mērķis.

\$ Ja ir laiks, tad nav naudas. Ja ir nauda, tad nav laika.

\$ Labāk tērēt šodien, jo rīt tāpat viss būs dārgāks.

\$ Par vēlu būt taupīgam, kad viss jau ir iztērēts.

\$ Mazi ietaupījumi rada lielus īpašumus.

\$ Nauda, kura viegli ienāk, vieglāk ripo.

*Aicinām veikt ikgadējo **draudzes locekļa ziedojumu** – draudzes kancelejā vai ar pārskaitījumu! (Ja iespējams - Ls 10 apmērā. Var maksāt arī pa daļām) Veicot šo iemaksu ar bankas starpniecību, lūdzu, norādiet maksājuma mērķi. Ja maksājat par vairākiem ģimenes locekļiem vienlaicīgi, nepieciešams norādīt katra ģimenes locekļa vārdu un*

uzvārdu.

Sirsniņi pateicamies par jūsu ziedojumiem

- **Dievkalpojumi svētdienās plkst.10**
- Lūgšanu vakari trešdienās plkst.19
- Bībeles studijas ceturtdienās plkst.18.30
- Svētdienas skola sestdienās plkst.11
- Kino vakari Doles Tautas namā katra mēneša 2.otrdienā plkst.18.30
- Mācītāja pieņemšanas laiks - sestdienās plkst.10.00 – 12.00, kā arī pirms un pēc dievkalpojuma vai individuāli vienojoties (māc.Raivis Martinsons, tālr. 67936059 vai 29538913, e-pasts: raivis.martinsons@inbox.lv)

19.februāris - svētdiena pirms Gavēņa laika.

Dievkalpojumā plkst.10 piedalās

Elēna Rituma /alts/ un Ausma Rituma /ērģeles/.

Programmā: klasiskās mūzikas pārles.

22.februāris - Pelnu diena. Gavēņa laika sākums.

Dievkalpojums plkst.18

Kāda ir dzīves jēga? Kāpēc pasaulē ir ciešanas?
Vai Dievs ir? Kas notiek, kad mēs mirstam?
Vai ir iespējama piedošana? Kāda nozīme ir ticībai?

Alfa kurss

pieaugušajiem un jauniešiem

Sākot ar 3.februāri, piektdienās plkst.19.00

Doles Tautas namā

(3.stāvā, semināru zālē, ieeja no Tūrisma informācijas centra puses)

15 AIZRAUJOŠU LEKCIJU CIKLS PAR KRISTĪGĀS TICĪBAS PAMATIEM

Dažādi lektori • Diskusijas • Uzkodas • Mūzika
Brīva atmosfēra • Jautājumi & atbildes

Vēlama (bet ne obligāta) pieteikšanās pa tel. 28768453 vai
rakstot uz e-pasta adresi: ramart@inbox.lv

Nāc pats un ņem līdzi vēl kādu!

Draudzes rekvizīti:

Doles- Ķekavas ev. lut. draudze
Rīgas iela 75, Ķekava, Ķekavas p., Ķekavas n.
LV-2123 Reģ. Nr. 90000468932
VAK LATVIJAS HIPOTEKU ZEMES BANKA
Bankas kods LHZBLV22
Konta Nr. LV08LHVB1000014471001

**Ieskatieties arī mūsu draudzes mājas lapā:
kekava.lvb.lv**

Kancelejas darba laiks:

Pirmdienās, ceturtdienās 13.00 – 16.00

Sestdienās 10.00 – 15.00

Tālr./fakss 67935858

"Jo tāda ir Dieva griba - lai jūsu dzīve būtu svēta.
Atturieties no netiklības! Zinait, ka ikvienam jāglabā sava
miesa svētumā un godā, bet ne kaislē un kārībā, kā to dara
pagāni, kas nepazīst Dievu. Jo Dievs mūs nav aicinājis
nešķīstībai, bet svēttapšanai." (1. Tes.4:3-5, 7)

12.februārī pēc dievkalpojuma - ap plkst.11.30

Lekcija Valentīndienas priekšvakarā

KO ES VARU DOT SAVIEM BĒRNIEM

jeb kā es varu pasargāt viņus no
nepareizām pretējo dzimumu savstarpējām
attiecībām, lai viņi varētu veidot veiksmīgu
ģimeni nākotnē?

Kāpēc un kā ir svarīgi jau bērnībā runāt par morālām
vērtībām? ♥ Ko jauniešiem par seksuālām attiecībām
māca sabiedrība? ♥ Ko bērni un jaunieši meklē? ♥ Kā
ielikt viņu dzīvēs stabilus un vērtīgus pamatus?
♥ Kāda nozīme ir vecāku viedoklim ikviena jaunieša
dzīvē?

Lekcija palīdz vecākiem iemācīt saviem bērniem kritiski
izvērtēt medijos atspoguļoto par pretējo dzimumu
savstarpējām attiecībām, cilvēka izskatu un materiālo
vērtību saistību ar cilvēku laimi. Tiek stāstīts par ārpus
laulības seksuālo attiecību negatīvajām emocionālajām,
fiziskajām, garīgajām, finansiālajām, sociālajām u.c. veida
sekām. Vecāki tiek aicināti iedrošināt savus jauniešus
apsvērt atturību kā visdrošāko veidu, kā izsargāties no
nevēlamajām ārpuslaulības dzimumattiecību sekām

Organizē: www.istamilestibagaida.lv

!!!

**Lūgums aizpildīt un nodot draudzes
APTAUJAS ANKETAS,
ko saņēmat kopā ar draudzes avīzes iepriekšējo
numuru! Tas nepieciešams, lai sekmīgāk
izvērtētu un organizētu draudzes dzīvi,
no kā visi būsime ieguvēji!**

Par numuru atbildīgā Antra Martinsons. Atsauksmēm un
ierosinājumiem rakstīt: ramart@inbox.lv Tālr. 28768453

kekava.lvb.lv

Doles - Ķekavas ev. luteriskā draudze

Rīgas iela 75, Ķekava, Rīgas rajons

Bet, cik Viņu uzņēma,
tiem Viņš deva varu kļūt
par Dieva bērniem, tiem,
kas tic Viņa Vārdam,
(Jn 1:12)